Prima instanță: Judecătoria ***** (sediul Centru) Judecător: G. Grozav
Dosarul nr.2a-868/24
2-21019083-02-2a-29022024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel *****

11 decembrie 2024
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecători Natalia Mămăligă și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel depusă de avocatul Jumbei Sergiu, în interesele apelantului Serviciului Hidrometeorologic de Stat, împotriva hotărârii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 18 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cazac Valeriu împotriva Serviciului Hidrometeorologic de Stat cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației în locul restabilirii în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 04 februarie 2021 Cazac Valeriu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Hidrometeorologic de Stat privind anularea ordinului de concediere, încasarea compensației în locul restabilirii în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, prin ordinul Directorului adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr. 423/p din 05.11.2020, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară de concediere. Abaterea disciplinară invocată de pârât ar costa în ,,folosirea în scopuri personale, fără acordul în scris al angajatorului, a laptopului de model ASUS X509FJ, cu numărul de inventariere 31460004, aflat în proprietatea Serviciului Hidrometeorologic de Stat și destinate exercitării atribuțiilor de serviciu de către

salariații din cadrul Direcției prognoze hidrologice, necesare utilizării acestuia în condiții de mobilitate, în perioada 14.09.2020 – 11.10.2020” - perioadă în care s-a aflat în concediu anual de odihnă și „plecând la data de 14.09.2020 în concediu de odihnă anual, a neglijat obligațiunile executării sarcinilor de serviciu, instituite prin procesul verbal nr. ***** prin faptul că nu a trasat angajaților din subordine executarea sarcinilor instituite prin procesul-verbal menționat supra”.

A menționat, că temei de drept, pârâtul a invocat art. 86 alin. (1) lit. lit. p) și g) și art. 211^1 lit. d) din Codul muncii, având în vedere sancționarea anterioară sub formă de mustrare, în temeiul ordinului Directorului adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr. 285/p din 22.07.2020.

Consideră ordinul Directorului adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr. 423/p din 05.11.2020 este neîntemeiat, deoarece abaterea disciplinară nu există, și anume în perioada 14.09.2020–11.10.2020, nu a folosit în scopuri personale, fără acordul scris al angajatorului, laptopul de model ASUS X509FJ, cu numărul de inventariere 31460004, aflat în proprietatea Serviciului Hidrometeorologic de Stat și destinat exercitării atribuțiilor de serviciu de către salariații din cadrul Direcției prognoze hidrologice, necesar utilizării acestuia în condiții de mobilitate.

În acest sens, a menționat, că sarcinile de serviciu instituite prin procesul-verbal nr. ***** au fost comunicate spre executare salariaților din subordine, fapt confirmat de către aceștia prin explicațiile prezentate în cadrul efectuării anchetei de serviciu.

A relevat, că abaterile disciplinare invocate, atât prin ordinul Directorului adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr. 423/p din 05.11.2020, cât și prin ordinul Directorului adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr. 285/p din 22.07.2020, sânt inventate de către angajator, deoarece acesta avea intenția de a-l concedia încă din primele zile de după desemnare și căuta motiv, din cauza unei critici formulate de către reclamant față de oportunitatea desemnării dlui în calitate de administrator interimar, sub aspectul lipsei, în opinia reclamantului, în persoana dlui a cunoștințelor și competențelor necesare de specialitate.

Solicită reclamantul Cazac Valeriu anularea ordinului de concediere nr. 423/p din 05.11.2020; restabilirea reclamantului în funcția de șef al Centrului hidrologic al Serviciului Hidrometeorologic de Stat; încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă de la 06.11.2020 și până la pronunțarea hotărârii în mărime de un salariu mediu pentru această perioadă; repararea prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu lunar și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin Hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 18 decembrie 2023, s-a

admis cererea de chemare în judecată înaintată de Cazac Valeriu împotriva Serviciului Hidrometeorologic de Stat privind anularea ordinului de concediere, încasarea compensației în locul restabilirii în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, fiind anulat ordinul nr. 423/p din 05.11.2020 cu privire la concedierea lui Cazac Valeriu, cu încasarea de la Serviciul Hidrometeorologic de Stat în beneficiul lui Cazac Valeriu, a compensației în mărime de 3 salarii medii lunare, în locul restabilirii la locul de muncă şi a compensaţiei în mărime de 12 salarii medii lunare, cu titlu de salariu pentru absență forțată de la muncă, începând cu data de 06.11.2020, cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale; s-a încasat de la Serviciul Hidrometeorologic de Stat în beneficiul lui Cazac Valeriu prejudiciul moral în mărime de 3 salarii medii lunare şi cheltuielile pentru asistenţa juridică în mărime de 5 000 lei.

Solicitarea apelantului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la data de 29 decembrie 2023, avocatul Jumbei Sergiu, în interesele apelantului Serviciul Hidrometeorologic de Stat, a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că hotărîrea contestată a fost pronunțată la 18 decembrie 2023, iar apelul a fost depus la 29 decembrie 2023. Prin urmare, Colegiul conchide că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, reprezentantul apelantului Serviciul Hidrometeorologic de Stat, avocatul Jumbei Sergiu a invocat, că prima instanţă a ajuns la concluzia pretinsei încălcări a dreptului la viaţă privată a reclamantului prin măsurile întreprinse de către pârât, în lipsa unei comunicări prealabile a măsurilor întreprinse.

Astfel, instanța a reținut, că la materialele cauzei nota informativă din 03 noiembrie 2020 privind rezultatele verificării laptopului ASUS X509FJ în perioada 14 septembrie 2020-08 octombrie 2020 și extrasul cu logourile operațiunilor executate la laptopul vizat, ce au servit temei pentru concedierea reclamantului în

baza art.86 alin.(1) lit. „p” Codul muncii. Prin urmare, cu referire la acțiunile întreprinse de angajator privind verificarea utilizării de către reclamant în perioada 14 septembrie 2020-08 octombrie 2020(perioada aflării reclamantului în concediu anual de odihnă) a laptopului ASUS X509FJ, numărul de inventariere 31460004 ce aparține angajatorului, instanța a conchis, că acțiunile date reprezintă o ingerință în exercitarea de către angajat a dreptului la respectarea vieții private și a corespondenței, ceia ce constituie o încălcare a art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, în situația în care aceste acțiuni urmăreau un scop legitim și rezultatele acestora urmau a fi utilizate în cadrul unei proceduri disciplinare, verificarea trebuia să fie însoțită de o informare prealabilă a reclamantului cu privire la amploarea și natura verificării efectuate de către angajator, fapt ce nu a avut loc.

A menționat reprezentantul părții, că reclamantului i-a fost comunicată inițierea anchetei de serviciu și propusă depunerea unei explicații, fiindu-i comunicată și amploarea, natura verificării efectuate, însă Cazac Valeriu a refuzat să depună explicații scrise la întrebările adresate pentru concretizarea unor circumstanțe, afirmând că bunul vizat a fost încuiat de dumnealui în safeul din biroul de serviciu, fără a avea acces terțe persoane.

Cu privire la pretinsa ilegalitate admisă de către pîrît, odată cu lipsa reglementării interdicției de a folosi bunurile angajatorului instanța a reținut, că în cazul în care Serviciul Hidrometeorologic de Stat invocă că angajaților le este interzis utilizarea calculatoarelor și a resurselor societății în scopuri personale în conformitate cu prevederile art.211^1 lit.„d” Codul muncii, angajatorul urma să emită un regulament intern prin care să aducă la cunoștință reclamantului această obligație, fapt ce nu a avut loc.

În acest context reprezentantul părții a menționat, că pretinsa ilegalitate imputată pârâtului pentru lipsa unui regulament, care ar reglementa punerea în aplicare a prevederilor Codului muncii este una neîntemeiată şi contravine legislaţiei muncii, deoarece art. 201 Codul muncii- disciplina muncii reprezintă obligaţia tuturor salariaţilor de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convenţiile colective, cu contractele colective şi cu cele individuale de muncă, precum şi cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unităţii.

Subsidiar celor invocate a consemnat, că art. 198 alin. (1) Codul muncii prescrie că regulamentul intern al unităţii este un act juridic opţional care, la decizia angajatorului, poate fi elaborat pentru unitate, cu consultarea reprezentanţilor salariaţilor, şi care se aprobă prin ordinul (dispoziţia, decizia, hotărârea) angajatorului. Or, pretinsa obligativitate de a emite un regulament pentru a reglementa modul de respectare de către salariat a clauzelor clare şi necondiționate a Codului muncii este neîntemeiată.

A completat, că potrivit declarațiilor martorilor audiaţi: Movileanu Cristina, Cereş Valentina se confirmă faptul necesităţii depunerii unei cereri angajatorului pentru a obţine acordul de folosire a bunurilor, semnarea actului de predare-primire a acestora şi înregistrarea faptului într-un registru specializat.

A specificat, că având în vederea durata raporturilor de muncă dintre reclamant şi fostul angajator, pe parcursul cărora primul a fost în cunoştinţă cu procedura solicitării/oferirii în folosinţă a bunurilor angajatorului, acesta nu poate nega necesitatea respectării procedurii instituite la nivel de unitate.

A completat, că prima instanţă a neglijat şi faptul că prin actele de inventariere a bunurilor din 21.09.2020 şi 08.10.2020 a fost atestată lipsa bunului angajatorului în subdiviziunea angajatorului- laptopul de model ASUSX509FJ cu numărul de inventariere 31460004, care a fost prezentat proprietarului abia la 09.10.2020, în perioada când reclamantul Cazac Valeriu se afla în concediul de odihnă, oferit pentru perioada 14 septembrie - 11 octombrie 2020.Or, este inexplicabil modul în care bunul aflat în biroul şi safeul de serviciu al reclamantului, la care nu au avut acces terţe persoane şi laptopul nu a fost funcţional (potrivit declaraţiilor reclamantului), a fost folosit zilnic în perioada 14.09.2020-08.10.2020, fapt confirmat prin nota de serviciu, privind rezultatele verificării laptopului de model ASUS X509FJ, nr. de inventariere 31460004 din 03.11.2020, cu anexele activităţilor şi aplicaţiior accesate de pe computerul vizat.

A mai menționat, că prima instanţă a ezitat să remarce faptul, că constatările folosirii bunului în scopuri personale au fost atestate în cadrul expertizei judiciare, dispuse de către instanţa de judecată, care a asigurat drepturile reclamantului, ultimul dându-și acordul la măsurile întreprinse. Or, probele dobândite în cadrul cauzei civile nu pot fi declarate inadmisibile.

A adăugat, că cronologia de activitatea a DSI şi datelor din jurnalele de evidenţă (log) denotă folosirea de către reclamant, în perioada lunilor septembrie-octombrie 2020, în scopuri personale a laptopului de model ASUS X509FJ, ce aparţine pârâtului, fără acordul ultimului. Astfel, în perioada de referinţă, reclamantul a accesat de pe laptopul angajatorului reţeaua socială Facebook de pe contul său personal, pe lângă alte activităţi desfăşurate pe acest dispozitiv, care vădit nu pot fi calificate ca unele efectuate în interesul Serviciului Hidrometeorologic de Stat (ex. activitatea asupra unor teze scrise a reclamantului din alte domenii decât cele legate de activitatea la SHS).La cererea de apel reprezentantul intimatului Cazac Valeriu, avocatul Lvovschi Mihail a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia, totodată menționînd faptul, că în cadrul dezbaterilor judiciare au fost administrate probe suficiente și pertinene, care dovedesc temeinicia pretențiilor invocate.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantului Serviciul Hidrometeorologic de Stat, avocatul Jumbei Sergiu a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

În ședința instanței de apel, reprezentantul intimatului Cazac Valeriu, avocatul Lvovschi Mihail a pledat pentru respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Intimatul Cazac Valeriu în ședința instanței de apel, citat legal, nu s-a prezentat, astfel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar în coroborare cu cadrul legal pertinent aplicabil, Colegiul consideră apelul declarat de reprezentantul apelantului Serviciul Hidrometeorologic de Stat, avocatul Jumbei Sergiu drept unul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă statuează, că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1)-(3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la

pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a constatat, că reclamantul Cazac Valeriu a fost angajat la Serviciului Hidrometeorologic de Stat în calitate de șef al Centrului Hidrologic, cu acesta fiind încheiat contract individual de muncă.

Prin ordinul nr.348/p din 11 septembrie 2020, lui Cazac Valeriu, șef al Centrului hidrologic i s-a acordat concediu de odihnă anual din data de 14 septembrie 2020 pînă la 11 octombrie 2020 (inclusiv) (f.d. 50 vol. I).

Prin ordinul nr. 243 din 16 octombrie 2020 s-a inițiat ancheta de serviciu pe faptul neexecutării indicațiilor conducerii Serviciului Hidrometeorologic de Stat privind organizarea procesului de elaborare a proiectelor de acte administrative, de către șeful Centrului hidrologic Valeriu Cazac și s-a creat comisia pentru efectuarea anchetei de serviciu (f.d. 30 vol. I).

Prin ordinul nr. 248 din 22 octombrie 2020 s-a inițiat ancheta de serviciu pe faptul utilizării, de către șeful Centrului hidrologic Valeriu Cazac, în scopuri personale, a laptopului de model ASUS X509FJ, cu numărul de inventariere 31460004, gestionat de către inginerul principal al Direcției mentenanță a Centrului de suport logistic Alexandr Bobu și s-a conexat prezenta anchetă de serviciu cu ancheta de serviciu inițiată prin ordinul nr. 243 din 16 octombrie 2020, în vederea examinării într-un proces unic, sub toate aspectele, completă și obiectivă a abaterilor disciplinare invocate salariatului Valeriu Cazac (f.d. 31 vol. I).

Potrivit avizului nr. 2 din 28 octombrie 2020, Organizația sindicală primară a Serviciului Hidrometeorologic de Stat și-a exprimat dezacordul în legătură cu intenția de concediere a angajatului Valeriu Cazac, din motivul că lipsesc dovezi, ce ar confirma atît faptele de neexecutare a indicațiilor conducerii Serviciului Hidrometeorologic de Stat, cît și folosirea laptopului de model ASUS X509FJ în scopuri personale (f.d. 40 vol. I).

Potrivit procesului verbal al ședinței din 04 noiembrie 2020, Comisia de anchetă a decis că în acțiunile lui Valeriu Cazac se atestă concursul de abateri disciplinare, ce reprezintă temeiurile legale de sancționare, prevăzut la art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii și art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii și se propune Directorului adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat, dl. Grigoraș Mihail: sancționarea disciplinară a dlui Cazac Valeriu, șef al Centrului hidrologic pentru comiterea abaterilor disciplinare contestate; atenționarea conducătorilor subdiviziunilor Serviciului Hidrometeorologic de Stat asupra neadmiterii acțiunilor care pot pune la îndoială loialitatea salariaților față de principiile legale de asigurare a disciplinei muncii și necesității asigurării controlului strict asupra respectării de către personalul din subordine a disciplinei în muncă (f.d. 158-167 vol. I).

Colegiul judiciar a reținut, că șeful Direcției monitoring hidrologic din cadrul Centrului hidrologic, Dinu Prepeliță, care a participat în Comisia de anchetă în calitate de reprezentant al Organizației sindicale primare a și-a exprimat opinia separată la procesul verbal al Comisiei de anchetă din 04 noiembrie 2020, potrivit căruia, și-a exprimat dezacordul față de concluziile stipulate în procesul verbal al

Comisiei. În susținerea opiniei a indicat, că în data de 04 noiembrie 2020 la ședința Comisiei nu au fost prezentate dovezi concrete și întemeiate privind faptele de neexecutare a indicațiilor Serviciului Hidrometeorologic de Stat privind organizarea procesului de elaborare a proiectelor de acte administrative de către șeful Centrului hidrologic Valeriu Cazac și nici că a utilizat în scopuri personale laptopul de model ASUS X509FJ, număr de inventariere 3146004 (f.d. 168 vol. I).

Astfel, prin ordinul nr. 423/p din 05 noiembrie 2020 lui Valeriu Cazac, șef al Centrului hidrologic al Serviciului Hidrometeorologic de Stat, în baza art. 86 alin. (1) lit. lit. p) și g) din Codul muncii i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „concedierea" (f.d. 169-173 vol. I).

La adresarea în instanță cu cererea de chemare în judecată, reclamantul Cazac Valeriu s-a bazat pe faptul, că abaterea disciplinară nu există și în perioada 14.09.2020 - 11.10.202, nu a folosit în scopuri personal, fără acordul scris al angajatorului, laptopul de model ASUS X509FJ, cu numărul de inventariere 31460004, aflat în proprietatea Serviciului Hidrometeorologic de Stat şi destinat exercitării atribuţiilor de serviciu de către salariaţii din cadrul Direcției prognoze hidrologice, necesar utilizării acestuia în condiţii de mobilitate.

Astfel, reclamantul Cazac Valeriu a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 423/p din 05.11.2020; restabilirea în funcția de șef al Centrului hidrologic al Serviciului Hidrometeorologic de Stat și încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă de la 06.11.2020 și până la pronunțarea hotărârii în mărime de un salariu mediu pentru această perioadă, cît și repararea prejudiciului moral în mărime de un salariu mediu lunar și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, anulînd ordinul nr. 423/p din 05.11.2020 cu privire la concedierea lui Cazac Valeriu, cu încasarea de la Serviciul Hidrometeorologic de Stat în beneficiul lui Cazac Valeriu, a compensației în mărime de 3 salarii medii lunare, în locul restabilirii la locul de muncă şi a compensaţiei în mărime de 12 salarii medii lunare, cu titlu de salariu pentru absență forțată de la muncă, începând cu data de 06.11.2020, cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale și încasarea de la Serviciul Hidrometeorologic de Stat în beneficiul lui Cazac Valeriu prejudiciul moral în mărime de 3 salarii medii lunare şi cheltuielile pentru asistenţa juridică în mărime de 5 000 lei.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub aspectele invocate.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanţa de apel reţine că conform art. 43 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, orice

persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului. Munca forţată este interzisă.

În corespundere cu art. 5 lit. a)-b) din Codul muncii, principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă şi a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, principii ce reies din normele dreptului internaţional şi din cele ale Constituţiei Republicii Moldova, sînt următoarele: libertatea muncii, incluzînd dreptul la munca liber aleasă sau acceptată, dreptul dispunerii de capacităţile sale de muncă, dreptul alegerii profesiei şi ocupaţiei; interzicerea muncii forţate (obligatorii) şi a discriminării în domeniul raporturilor de muncă.

Dispoziția art. 6 din Codul muncii statuează, că libertatea muncii este garantată prin Constituţia Republicii Moldova. Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă, a profesiei, meseriei sau activităţii sale. Nimeni, pe toată durata vieţii sale, nu poate fi obligat să muncească sau să nu muncească într-un anumit loc de muncă sau într-o anumită profesie, oricare ar fi acestea. Orice act juridic încheiat cu nerespectarea dispoziţiilor alin. (1), (2) şi (3) este nul.

Conform art. 9 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, salariatul are dreptul: la încheierea, modificarea, suspendarea şi desfacerea contractului individual de muncă, în modul stabilit de prezentul cod.

Potrivit art. 10 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a)-b) din Codul muncii, angajatorul are dreptul: să încheie, să modifice, să suspende şi să desfacă contractele individuale de muncă cu salariaţii în modul şi în condiţiile stabilite de prezentul cod şi de alte acte normative. Angajatorul este obligat: să respecte legile şi alte acte normative, clauzele contractului colectiv de muncă şi ale convenţiilor colective; să respecte clauzele contractelor individuale de muncă.

În concordanță cu art. 81 din Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta: în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor (art.82, 305 şi 310); prin acordul scris al părţilor (art. 82^{1}); la iniţiativa uneia dintre părţi (art.85 şi 86). În toate cazurile menţionate la alin.(1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă. Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

Potrivit art. 89 alin.(2) Codul muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a

salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanţa de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

Conform art. 201 Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligaţia tuturor salariaţilor de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convenţiile colective, cu contractele colective şi cu cele individuale de muncă, precum şi cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unităţii.

Potrivit art. 206 alin. (1) Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: avertismentul; mustrarea; mustrarea aspră; concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r)).

În conformitate cu art. 208 alin. (2) Codul muncii, în funcţie de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze şi o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăşi o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-şi explice atitudinea şi să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele şi justificările pe care le consideră necesare.

Conform art. 210 alin. (1) Codul muncii, sancţiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), în care se indică în mod obligatoriu: temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancţiunii; termenul în care sancţiunea poate fi contestată; organul în care sancţiunea poate fi contestată.

Conform art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligaţiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Conform art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: încălcarea gravă, chiar şi o singură dată, a obligațiilor de muncă.

Conform art. 211^1 lit. d) Codul muncii, se consideră încălcare gravă a obligațiilor de muncă următoarele acţiuni ale salariatului folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului și a bunurilor aflate în gestiunea angajatorului (mijloace fixe aflate în proprietate, arendă, comodat) fără acordul în scris al acestuia.

Cu referire la cerința de anulare a ordinului emis de Directorul adjunct interimar al Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr.423/p din 05.11.2020 cu privire la aplicarea lui Cazac Valeriu , șef al Centrului hidrologic al Serviciului Hidrometeorologic de Stat a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, Colegiul o apreciază ca întemeiată din considerentele ce succed.

Astfel, Colegiul civil precizează că temei de eliberare a lui Cazac Valeriu șef al Centrului hidrologic al Serviciului Hidrometeorologic de Stat și emiterea ordinului nr. 423/p din 05.11.2020 a constituit folosirea în scopuri personale, fără acordul scris al angajatorului, a laptopului de model ASUS X509FJ, cu numărul de inventariere 31460004, aflat în proprietatea Serviciului Hidrometeorologic de Stat şi destinat exercitării atribuţiilor de serviciu de către salariaţii din cadrul Direcţiei prognoze hidrologice, necesare utilizării acestuia în condiţii de mobilitate, în perioada 14.09.2020 - 11.10.2020, perioadă în care reclamantul s-a aflat în concediul anual de odihnă; cît și faptul că plecînd, la data de 14.09.2020, în concediul de odihnă anual, a neglijat obligaţia executării sarcinilor de serviciu, instituite prin procesul-verbal nr. ***** prin faptul că nu a trasat angajaţilor din subordine executarea sarcinilor instituite prin procesele-verbale din 31.03.2020, 06.04.2020, 27.04.2020, 04.05.2020 și 18.05.2020.

Totodată, Serviciul Hidrometeorologic de Stat în emiterea ordinului nr. 423/p din 05 noiembrie 2020 a invocat și încălcarea repetată a obligațiilor de muncă de către Valeriu Cazac, făcând referire la ordinul nr. 285/p din 22 iulie 2020, prin care i-a aplicat angajatului Valeriu Cazac sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare (f.d. 200 vol. I).

Cu referire la acest aspect, Colegiul, în acord cu poziția primei instanțe, nu poate reține argumentarea apelantei/pîrîte privind încălcarea repetată a obligațiilor de muncă de către Valeriu Cazac, or, prin hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 21 iulie 2021 s-a anulat ordinul nr. 285/p din 22 iulie 2020, fiind menținută prin decizia Curții de Apel ***** din 26 mai 2022 și considerat inadmisibil recursul declarat de Serviciul Hidrometeorologic de Stat prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2022 (f.d.187 vol. I, f.d. 7-9 vol. II).

Totodată, cu referire la abaterea disciplinară, invocată în ordinul de concediere, și anume încălcarea gravă de către Cazac Valeriu a obligațiilor de muncă, prin folosirea în scopuri personale a laptopului de model ASUS X509FJ cu numărul de inventariere 31460004, aflat în proprietatea Serviciului Hidrometeorologic de Stat și destinat exercitării atribuțiilor de serviciu de către salariații din cadrul Direcției prognoze hidrologice.

Important la speță Colegiul indică faptul că aprecierea Comisiei de anchetă precum că reclamantul Valeriu Cazac ar fi folosit laptopul de model ASUS X509FJ, cu numărul de inventariere 31460004, în interes personal este pur declarativă, nefiind prezentată nici o probă în acest sens, fapt expus și de membrul Comisiei de anchetă, Dinu Prepeliţă, prin opinia separată din 06.11.2020.

La fel, Colegiul menționează că prima instanță corect a reținut că apelantul Serviciul Hidrometeorologic de Stat nu a prezentat nici o probă în argumentarea încălcării de către Cazac Valeriu a obligațiilor executării sarcinilor de serviciu,

instituite prin procesul verbal nr. 47 din 07 septembrie 2020, prin faptul că nu a trasat angajaților din subordine sarcini exprese în vederea executării atribuțiilor de serviciu, obligații instituite și prin indicațiile angajatorului, inserate în procesele verbale din 31 martie 2020, 06 aprilie 2020, 27 aprilie 2020, 04 mai 2020 și 18 mai 2020 (f.d. 172 vol. I).

Astfel Colegiul reține, că prin procesul verbal nr. 47 din 07 septembrie 2020 s-a decis definitivarea, coordonarea cu șefii subdiviziunilor Serviciului Hidrometeorologic de Stat și prezentarea pentru aprobare conducerii Serviciului Hidrometeorologic de Stat, a variantei finale, pe suport de hîrtie a Ordinului de aprobare a Regulamentului privind organizarea și funcționarea Stației hidrologice, însă, potrivit procesului verbal nr. 45 al ședinței operative cu conducerea Serviciului Hidrometeorologic de Stat din 01 septembrie 2020, se atestă că acțiunea dată este restantă încă din prima decadă a lunii februarie, termenele de executare fiind extinse de nenumărate ori în cadrul ședințelor din 06.04.2020, 27.04.2020, 04.05.2020, 11.05.2020 și 18.05.2020

Iar, în absența șefului Centrului hidrologic, aflându-se în concediu de boală, realizarea acțiunii a fost pusă în sarcina șefului adjunct interimar al Centrului hidrologic, Valentina Cereș, fiind stabilit termen de executare și prezentare pînă la 15 iunie 2020 și ulterior la ședința din 13 iulie 2020 dna Cereș a fost atenționată asupra nerespectării frecvente a termenelor de executare a sarcinilor, fiindu-i stabilit termen suplimentar pentru executare și raportare (17 iulie 2020), însă nici la perioada indicată nu s-a conformat cerințelor, și doar abia la 24 iulie 2020, a prezentat proiectul Regulamentului privind organizarea și funcționarea Stației hidrologice, varianta căruia nu corespunde cerințelor stabilite în Legea nr. 100/2017 și HG nr. 1310/2006.

Cu referire sarcina stabilită reclamantului/intimat în procesul verbal nr. 47 din 07 septembrie 2020 privind prezentarea variantei finale a conținutului/cuprinsului Instrucțiunilor privind particularitățile organizării activității stațiilor și posturilor din rețeaua de observații hidrologice și Instrucțiunilor privind evaluarea și elaborarea prognozelor și avertizărilor hidrologice (acțiune restantă din 16 martie 2020) Completul a reținut, că inițial, prin procesul verbal nr. 45 din 01 septembrie 2020 sarcina respectivă s-a pus în obligația dlui Dinu Prepeliță, care în august 2020, de comun acord cu domnul Gherghelegiu Veaceslav au preluat elaborarea proiectului cu distribuirea sarcinilor capitolelor din cuprins, fiind stabilit termenul pentru prezentarea finală - 07 septembrie 2020 (f.d. 91 vol. I).

Totodată, potrivit procesului verbal nr. 14 din 14 septembrie 2020, se constată că la data de 11 septembrie 2020 de către Valeriu Cazac a fost prezentată fără conținut deplin varianta finală a conținutului/cuprinsului Instrucțiunilor privind particularitățile organizării activității stațiilor și posturilor din rețeaua de observații

hidrologice și Instrucțiunilor privind evaluarea și elaborarea prognozelor și avertizărilor hidrologice (f.d. 104 vol. I).

Astfel, luând în considerație că reclamantul/intimat în perioada 14 septembrie 2020 pînă la 11 octombrie 2020 (inclusiv) se afla în concediu anual de odihnă, prin procesul verbal nr. 14 din 14 septembrie 2020 s-a stabilit în sarcina șefului interimar al Centrului hidrologic, Cristina Mogîldea de a prezenta varianta finală a conținutului/cuprinsului Instrucțiunilor privind particularitățile organizării activității stațiilor și posturilor din rețeaua de observații hidrologice și Instrucțiunilor privind evaluarea și elaborarea prognozelor și avertizărilor hidrologice, pînă la finele săptămînii (f.d. 104, vol. I).

Iar, din conținutul procesului verbal nr. 45 din 01 septembrie 2020, rezidă, că la ședința din 06 iulie (procesul verbal nr. 35), în absența reclamantului Cazac Valeriu, dna Valentina Cereș, în calitate de șef interimar a Centrului, ca urmare a concluziilor pe marginea gestionării situațiilor de criză legate de viiturile recente pe rîurile Nistru și Prut, avînd ca model ordinul Serviciului Hidrometeorologic de Stat nr. 118 din 24 iunie 2020 „Cu privire la instituirea Unității de Criză a SHS" a primit sarcina prezentării procedurilor operaționale privind acțiunile Serviciului Hidrometeorologic de Stat în situații de criză de inundații. Acțiunea pînă la 01 septembrie 2020 nu a fost realizată și raportată.

În acest context, potrivit procesului verbal nr. 45 al ședinței operative cu conducerea Serviciului Hidrometeorologic de Stat din 01 septembrie 2020 s-a decis ca domnul Cazac Valeriu va prelua controlul asupra executării acestei sarcini și de comun cu dna Cereș Valentina și alți specialiști de la Direcția prognoze hidrologice va asigura definitivarea proiectului procedurii și prezentarea acestuia pentru aprobare către 11 septembrie 2020. Prin procesul verbal nr. 14 din 14 septembrie 2020 s-a decis preluarea procedurilor operaționale privind acțiunile Serviciului Hidrometeorologic de Stat în situații de criză de inundații, sarcină rămasă din iunie - iulie 2020, de către șeful Direcției prognoze hidrologice, Valentina Cereș (f.d. 105 Vol. I).

Cu privire la acest aspect, Colegiul respinge ca neîntemeiată poziția apelantului, precum că intimatul Cazac Valeriu a neglijat obligațiile executării sarcinilor de serviciu, instituite prin procesul verbal nr. 47 din 07 septembrie 2020, or, materialele cauzei dovedesc contrariul, astfel, intimatul înainte de a pleca în concediu l-a delegat pe Gherghelegiu Veaceslav să lucreze asupra Instrucțiunii privind observațiile la rețeaua de posturi și în perioada de concediu, cît și pe Dinu Prepeliță și Valentina Cereș cu sarcini pentru executare, în dependență de profilul în care lucrează.

În această ordine de idei, Colegiul concluzionează că instanța de fond corect a conchis că cerința lui Cazac Valeriu privind anularea ordinului nr. 423/p din 05

noiembrie 2020 cu privire la concedierea lui Cazac Valeriu este întemeiată, iar ordinul este ilegal și urmează a fi anulat.

Pe cale de consecință, Colegiul civil apreciază ca fiind întemeiată și pretenția înaintată de Cazac Valeriu cu privire la încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral, or, conform art. 9 alin. (1), lit. n) din Codul muncii, salariatul are dreptul la repararea prejudiciului material şi a celui moral cauzat în legătură cu îndeplinirea obligaţiilor de muncă, în modul stabilit de prezentul cod şi de alte acte normative.

Potrivit art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanţei de judecată. Alin. (2) al aceluiași articol statuează că, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanţa de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Cu referire la pretențiile reclamantului Cazac Valeriu cu privire la compensația în mărime de 3 salarii medii lunare, în locul restabilirii la locul de muncă și încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă în mărime de 12 salarii medii lunare, începînd cu data de 06.11.2020, instanța de fond temeinic și legal a conchis temeinicia acestora, or, odată ce a fost stabilit că concedierea lui Cazac Valeriu a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, fapt ce indică indubitabil la ilegalitatea ordinului nr.423/p din 05.11.2020, totodată reclamantul Cazac Valeriu fiind privat neîntemeiat de posibilitatea de a munci, prevederile art.330 alin.(1) lit. „b” din Codul muncii prevede expres obligația angajatorului să compenseze persoanei salariul pe care acesta nu l-a primit, în toata cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci.

În conformitate cu prevederile art. 329 din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul

discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului. Unul din criteriile determinative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că suma adjudecată trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirii trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensator și nu trebuie să constituie nici sumă excesivă și nici venit nejustificat. Scopul sumei stabilite cu titlu de satisfacție echitabilă este exclusiv de a-i acorda reclamantului o reparație pentru prejudiciul pe care aceasta l-a suferit, ce constituie o consecință a încălcării constatate.

Din normele de drept citate rezultă că emitentul actului de eliberare este obligat să repare prejudiciul moral în legătură cu eliberarea nelegitimă din serviciu a salariatului.

Prin desfacerea abuzivă a Contractului individual de muncă, a cauzat lui Cazac Valeriu prejudiciu moral, iar reclamantul/intimat nu a putut să activeze o perioadă în cadrul instituției apelante. Astfel, Serviciul Hidrometeorologic de Stat urmează să achite o compensație morală pentru suferințele psihice generate de faptul că, din cauza sa a fost încălcat modul obișnuit de viață a familiei reclamantului/intimat, dar și disconfortul psihologic cauzat în general, aceste fapte cauzând suferințe morale și psihologice permanente reclamantului.

Prin urmare, în circumstanțele descrise nu poate fi pusă la îndoială existența prejudiciului moral, contractul individual de muncă fiind încetat cu Cazac Valeriu, acesta a fost lăsat fără salariu, fiind nevoită să se adreseze și în instanța de judecată, fapt ce a cauzat, în mod normal, existenţa unei stări de frustrare, fapt unanim recunoscut existent pentru raporturile de muncă.

Astfel, luându-se în considerație caracterul şi gravitatea suferințelor psihice suportate de intimat/reclamant (starea de incertitudine cu privire la ziua de mâine, lipsirea de salariu, venit, concedierea promptă), măsura în care intimatul/reclamant și-a argumentat prejudicierea morală, precum și raportul juridic material litigios în ansamblu, Colegiul civil consideră că instanța de fond temeinic a dispus încasarea

sumei de 3 salarii medii lunare, cu titlu de despăgubiri morale, sumă rezonabilă în raport cu prejudiciul cauzat.

În final, Colegiul civil ajunge la concluzia că în speță, criticile aduse de apelant, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea apelului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 385 Cod de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Astfel, Colegiul conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

În concluzie, Colegiul atestă că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt, corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent, adoptând în acest sens o hotărâre judecătorească întemeiată și conformă Legii.

În circumstanțele de fapt şi de drept descrise şi, deoarece concluziile și soluția primei instanțe sunt corecte, iar hotărârea adoptată cu respectarea normelor de drept material şi procedural, cu verificarea şi aprecierea probelor administrate în conformitate cu cerințele art. 130 Codul de procedură civilă, iar motivele indicate de apelant în cererea de apel sunt declarative, reducându-se doar la critica subiectivă a hotărârii contestate, Colegiul consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menținerea în vigoare a hotărârii pronunțate în actuala pricină.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel depusă de avocatul Jumbei Sergiu, în interesele apelantului Serviciul Hidrometeorologic de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 18 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cazac Valeriu împotriva Serviciului Hidrometeorologic de Stat cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației în locul restabilirii în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, judecătorul — Ana Panov

Judecătorii — Natalia Mămăligă

Ala Malîi